

ærede Minister saa stærkt og klart fremhævede, at denne Skattereform, som alle andre Skattereformer, har det Formaal at flytte Skatten og at flytte den fra dem, der daarligst kunne bære den, over til dem, der bedre kunne bære den. En saadan Skattereform vil derfor altid vække Tilfredshed hos nogle og mindre Tilfredshed hos andre. Den her foreliggende Skattereform vil komme dem til gode, der trænge mest, som ere uheldig stillede, nemlig Landboerne, det er berettiget, det er Formaalet, og det er det, som var tilsigtet; og hvis det ikke kunde naas, var denne Sag ikke værd at beskæftige sig med.

Det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) talte i Gaar en Del om Gammelskattens Retfærdighed. Jeg er tilbøjelig til *der* i nogen Maade at holde med det ærede Medlem. En saadan Skat som Gammelskatten, der ligger uforanderlig i en Række Aar, kan maaske være meget trykkende og føles som uretfærdig i det Øjeblik, den første Gang kommer frem; men naar den først faar et eller to Hundrede Aar paa Ryggen og er kommen til at ligge som en fast uforanderlig Afgift paa Ejendommen, saa tror jeg egentlig ikke, den føles som en Uretfærdighed. Dersom man vilde ophæve den i dette Øjeblik, vilde det være en ret betydelig Begunstigelse for de nuværende Ejere; thi deres Ejendomme vilde derved naturligvis blive mere værd, og det vilde ogsaa være noget til Fordel for deres nærmeste Arvinger, som jo vilde faa Del i den forøgede Formue, som Familien i det hele taget derved var kommen i Besiddelse af. Men til ret mange Slægtled vilde man ikke naa, før denne Herlighed var forbi. Fremtidige Købere af Ejendommene komme naturligvis til at betale dem højere, end hvis Gammelskatten fremdeles laa paa dem; og havde man ikke selv Pengene til at betale med, kom man til at laane dem, og Forskellen vilde da blive den, at i Stedet for at man nu har en Afgift til Staten, der virker som en Prioritet, eller hvad man nu vil kalde den, vil man faa en privat Prioritet; og det er ikke altid, at saadanne ere fordelagtigere at have end de offentlige. Men det, der nu taler for Lettelse af de faste Skatter, ogsaa Statsskatterne, er det, at Ejendommenes Værdi i den sidste Menneskealder jo er sunken saa overordentlig, mens Skatterne ere blevne staaende. Noget Spørgsmaal om at ophæve en retfærdig Skat eller ikke, foreligger imidlertid ikke, eftersom der ikke er Tale om at ophæve den omtalte Skat, men Hen-

sigten er at lade Skatteyderne betale Skatten ganske paa samme Maade som hidtil.

Jeg vil slutte med at henlede Opmærksomheden paa, at det Forslag, som her foreligger, er et Regeringsforslag, der er vedtaget af det andet Ting aldeles uforandret, som det er forelagt af Regeringen, naar jeg undtager en Bestemmelse, der alene sigter paa Forholdene paa Bornholm. Det er jo ret sjældent, at et Regeringsforslag, særlig et saa vigtigt Regeringsforslag som et Skatteforslag, gennemgaar det andet Tings Skærsild uforandret. Naar Forholdet er dette, og naar Forslaget nu ligger her for os accepteret af den ny Regering, vilde jeg anse det for meget heldigt, om man kunde gennemføre det væsentlig uforandret, opsætte alle sine mange Betæneligheder og Overvejelser om beslægtede Spørgsmaal til en senere og selvstændig Lejlighed og i alt Fald indskrænke sig til at gøre de Forandringer deri, som man maatte finde absolut nødvendige for at forebygge saadanne Tvivlsspørgsmaal, som ere blevne rejste. Jeg tror, at Bestræbelser, som gik ud paa væsentlig at omkaldføre Forslaget, vilde blive opfattede som Bestræbelser for overhovedet at faa denne Sag standset, og jeg tror ikke, at nogen — heller ikke Landstinget selv — vil være tjent med, at Tinget kommer til at staa i det Lys.

Madsen-Mygdal: Under Behandlingen af det foreliggende Forslag i Gaar og i Dag har jeg noteret mig forskellige Ting, hvortil jeg gerne vilde gøre adskillige Bemærkninger, men da Tiden er saa langt fremrykket, og det høje Ting er træt, og da jeg ved, at man ønsker at komme til Ende med denne Behandling i dette Møde — et Ønske, som ogsaa jeg deler — skal jeg indskrænke mig til nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), i hvis Udtalelser jeg i øvrigt i mange Henseender er enig, har ikke Ret, naar han siger, at jeg har sagt om dette Lovforslag og om det, som senere vil komme paa Dagsordenen, Lovforslaget om Formue- og Indkomstskatten, noget saadant, som at det er de to betydeligste eller vigtigste Lovforslag, som vi have med at gøre i denne Samling. Det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning er, næst Toldsagen, den vigtigste Skattereform, jeg kender, og jeg har endvidere sagt, at disse to Lovforslag ere vigtige, dels for saa vidt som de hjælpe til at lette Kommunernes Byrder